

Jeugdherinneringen ophalen in het Sliedrechts Museum ....

Het Sliedrechts Museum heeft allerlei bestemmingen gekend. In 1853 werd het in gebruik genomen als raadhuis. Na de bouw van het gemeentehuis aan het Dr. Langeveldplein (1923) was het o.a. consultatiebureau, onderkomen voor het Leger des Heils. Het gebouw werd gered voor de sloop door het de bestemming te geven van museum (1964).

Keuvele in 't meseum en in 'n bôôm ...

Een zaaterdag ben 'k nog eefies naar 't Slierechs meseum gewist. Oh, oh, dat is toch kostelijk daer! D'r hange een paar honderd schoolfoto's uit de 50- en 60er jaere. As ie dan gewoon is 'n hortie luistert naar aal die uitroepe van bezoekers, dan glôôf ie bekant je ore niet. "Hee, bè jij d'r ok? Kom ie hêêl dat eend gereeje voor deuze tentôônstelling? Maaid, wà leuk!" "Man, man, wat is 't omgevloge, hee! Kijk is, daer stao 'k nog met een korte broek aan, nou ben 'k seuventig al gepesseerd!" "Bè jij dat echt? Die met die drollevanger aan?"

"Jaot joh, `k weet `t nog percies, `k had `m nog mor een enkele week toe `k `r een grôôte winkelhaak in opliep toe `k bij ons in de stoep over een hekkentjie perbeerde te springe. `k Hà me moeder nò nooit zôô bôôs gezien!" Jan van der Vlies vertelde prachtig in `t Slierechs over z`n aaige schooljaere. Nae genietend liep `k deur de Kaarekbuurt trug naer huis ...

In de tuin bij Van Beuzekomme stao zô `n prachtige, indrukwekkenden bôôm waer `k aaltijd eve naer mò kijke. Dien bôôm ken veul vertelle! Die weet nog van druk verkeer in de Kaarekbuurt. Dat `r nie allêên van weerskante om `t haalef uur busse reeje, mor ok handkarre, bakfietse en vrachtwaoges. `k Mos `n bietjie grinneke om de gedachte dat ie ok hêêl aareg lang geleeje getuige gewist was van de Maaidemart op zaeterdagaevend en dat `r toe pliesiegente liepe om in de gaote te houwe dat aal die jongeloi nie stil zouwe blijve staon. Met `n glimlach bedoch `k dat dien bôôm ons dan ok op ons êêste aevendjie saompies verbij hà zien gaon!

Opêêns wier `k opgeschrikt deur `n hels kebaol. Kijk nou toch is! Honderde sprêêuwe, meschie wel duizende, vliege druk bove de kaole takke gunneweer. Ze maoke groepies in schitterende formaosies. Uitaaindelijk zijn d`r twêê groepe over. Je hoort `t zoevende geluid van vlak langs mekaor scherende vleugels. Onvoorstelbaor dà ze zonder tom-tom en zonder landkaortie percies wete hoe ze de goeje afstand motte houwe zonder te botse. Ze lijkene `t hêêlaareg naer d`r zin te hebbe as ie aal dà gekwetter en geraotel hoort. Inêêns vloeie die twêê groepe saome tot êêne grôôte ploeg. Hoe doen ze dat nou toch? Hoe is `t mogelijk? D`r zijn vast wel veugeltjies bij die dut voor de êêste keer doen en `t gaot vlekkelôôs, zonder botse of vaalle. Ze draaie nog een paor rondjies bove de kruin en inêêns ... Ze daole aallemael neer in dien êênen bôôm. Ze zitte nog genoeglijk wat te keuvele en nae te praote. Net as de mense in `t meseum? Wie weet?!

Korsjonno